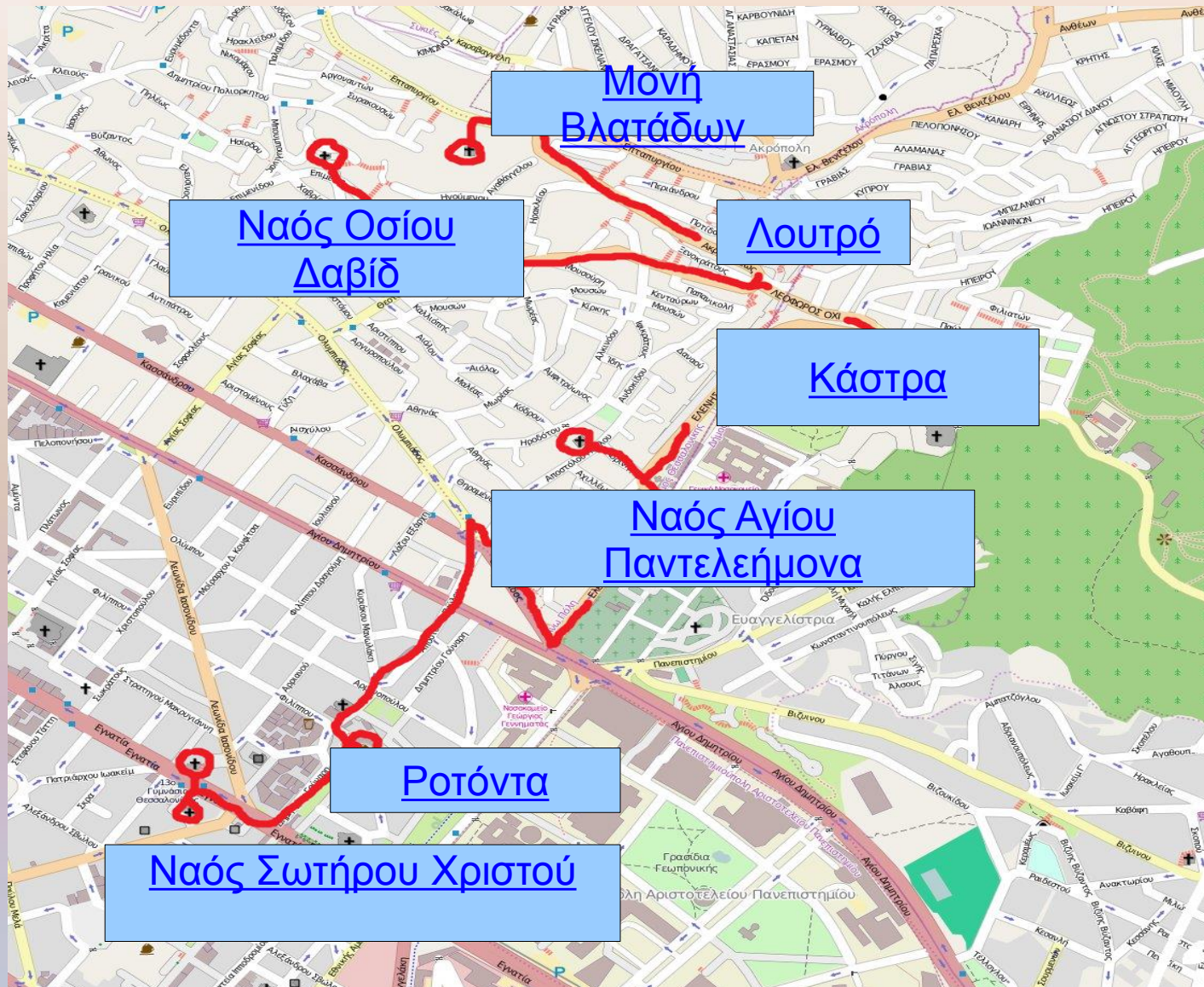
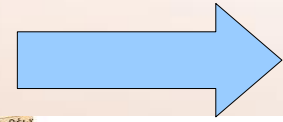

Βυζαντινά Μνημεία της Θεσσαλονίκης

Οι μαθήτριες: Τζούλια και Εύα

Η διαδρομή

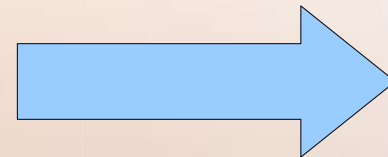
Μονή Βλατάδων

- Η Μονή Βλατάδων ή Βλαπτάδων ή Βλαπταίων, γνωστή και ως Τσαούς Μοναστήρι, είναι μοναστήρι στην περιοχή της Άνω Πόλης της Θεσσαλονίκης, 80 περίπου μέτρα από τα τείχη του Επταπυργίου. Είναι το μοναδικό μοναστήρι της βυζαντινής περιόδου της πόλης που εξακολουθεί να λειτουργεί μέχρι σήμερα. Ιδρύθηκε κατά τα μέσα του 14ου αιώνα σε χώρο που πιθανώς να φιλοξενούσε παλαιότερο ναό, από τον κρητικής καταγωγής μητροπολίτη Θεσσαλονίκης Δωρόθεο Βλαπτή και τον αδελφό του Μάρκο. Οι πρώτες ιστορικές αναφορές στη Μονή Βλαπτάδων γίνονται το 1405 στο οδοιπορικό του Ρώσου περιηγητή Ιγνατίου του Σμολένσκ. Κατά τον 15ο αιώνα η μονή γνώρισε μεγάλη ακμή.

•

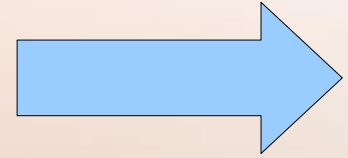
Μονή Βλατάδων

- Μετά την άλωση της Θεσσαλονίκης οι Τούρκοι της έδωσαν κάποια προνόμια, που επικυρώθηκαν και με φερμάνι του Μωάμεθ Β΄ το 1446. Σύμφωνα με παράδοση του 16ου αιώνα, η προνομιακή αυτή μεταχείριση οφειλόταν στη βοήθεια που είχαν προσφέρει οι μοναχοί της στους Τούρκους για την άλωση της πόλεως. Εξάλλου, από ορισμένα κτίσματα οθωμανικής τεχνοτροπίας φαίνεται ότι τον 16ο αιώνα στη μονή εγκαταστάθηκαν Τούρκοι. Το 1633, με σιγίλλιο του Πατριάρχη Κυρίλλου Λούκαρι, η Μονή Βλαττάδων προσαρτήθηκε ως μετόχιο στη Μονή Ιβήρων του Αγίου Όρους. Το 1801 ανακαινίσθηκε το καθολικό της μονής, αλλά το 1870 μια πυρκαϊά κατέστρεψε μέρος της, συμπεριλαμβανόμενης και της βιβλιοθήκης. Οι ζημιές επισκευάσθηκαν με έξοδα του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

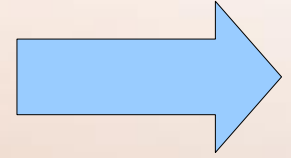
Ναός Οσίου Δαβίδ

- Το παλαιό καθολικό της Μονής Λατόμου, γνωστό σήμερα ως Ναός του Οσίου Δαβίδ, είναι παλαιοχριστιανικό μνημείο της Θεσσαλονίκης. Βρίσκεται στην Άνω Πόλη, στο τέλος της οδού Αγίας Σοφίας. Ο ναός ήταν αρχικά αφιερωμένος στο Χριστό Σωτήρα κατ'άλλους στον Προφήτη Ζαχαρία, ενώ το όνομα Όσιος Δαβίδ του αποδόθηκε λανθασμένα στην αρχή του περασμένου αιώνα και επικράτησε από τότε. Στην αρχική του μορφή ο ναός αποτελούσε ένα τετράγωνο κτήριο με κόγχη στα ανατολικά και μέσα στο τετράγωνο σχηματιζόταν ισοσκελής σταυρός από τέσσερα μικρά διαμερίσματα στις γωνίες. Το κτήριο διέθετε επίσης τρούλο, ο οποίος μετέπειτα αντικαταστάθηκε από κεραμωτή στέγη.

Βυζαντινό Λουτρό

.Το μνημείο χρονολογείται γύρω στα 1300 και υπολογίζεται πως λειτούργησε σαν λουτρό για 7 ολόκληρους αιώνες. Το λουτρό αποτελείται από επιτοίχιους αεραγωγούς για την σωστή ρύθμιση της θερμοκρασίας του αέρα και δεξαμενή. Συνέχισε να λειτουργεί και επί Τουρκοκρατίας όπου και πήρε την ονομασία Κουλέ Καφέ από την συνοικία "Κουλέ Καφέ" στην οποία βρισκόταν. Μέχρι και την απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης το Βυζαντινό Λουτρό, συνέχισε να λειτουργεί ακατάπαυστα μέχρι το 1940. Η κήρυξή του ως διατηρητέο μνημείο έγινε το 1952 και σήμερα περιβάλλεται από πολυκατοικίες που οικοδομήθηκαν από τότε και έπειτα, αλλά είναι έντονα ευδιάκριτο. Από το 1970 μέχρι και σήμερα γίνονται έργα υποστυλώσης και αποκατάστασής του. Το 2002, η 9η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων ανέδειξε σημαντικά το μνημείο εντάσσοντάς το στο έργο, «Διαμόρφωση του αρχαιολογικού χώρου στο Βυζαντινό Λουτρό».

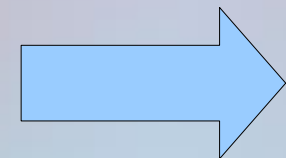
Ναός Αγίου Νικολάου Ορφανού

- Ο Ναός του Αγίου Νικολάου του Ορφανού είναι παλαιό βυζαντινό καθολικό μονής της Θεσσαλονίκης και μνημείο Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς, κτισμένο στις αρχές του 14ου αιώνα. Βρίσκεται στη βορειοανατολική γωνία της παλιάς πόλης, εντός των τειχών, μεταξύ των οδών

Ηροδότου και Αποστόλου Παύλου. Το όνομα του ναού, Ορφανός ή των Ορφανών, συναντάται για πρώτη φορά σε πηγές του 17ου και 18ου αιώνα και ταυτίζεται με τον άγνωστο κτήτορα του μνημείου που ανήκε στην οικογένεια των Ορφανών ή στη λειτουργία ορφανοτροφείου στο χώρο της μονής, είτε αποδίδεται στην ιδιότητα του Αγίου Νικολάου ως προστάτη των χηρών

και των ορφανών.

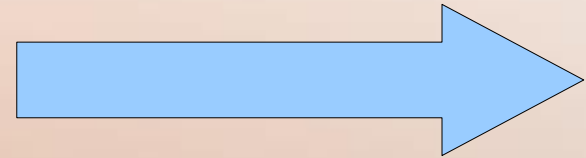
- ...

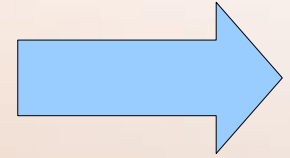
Ναός Αγίου Παντελεήμονα

- Ο ναός του Αγίου Παντελεήμονος είναι παλαιό καθολικό βυζαντινής μονής της Θεσσαλονίκης και Μνημείο Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς. Βρίσκεται στο κεντρικό τμήμα της πόλης, στη συνάντηση των οδών Εγνατίας και Ιασονίδου. Ανήκει στον τύπο του σύνθετου τετρακιόνιου σταυροειδούς εγγεγραμένου με νάρθηκα και περιμετρική στοά, που ανατολικά απολήγει σε δύο παρεκκλήσια. Χρονολογείται στα τέλη 13ου - αρχές 14ου αιώνα και ταυτίζεται με τη Μονή της Θεοτόκου Περιβλέπτου, γνωστή και ως Μονή του κυρ Ισαάκ από το όνομα του ιδρυτή της, ο οποίος με το όνομα Ιάκωβος διετέλεσε μητροπολίτης Θεσσαλονίκης μεταξύ 1295 και 1315. Εικάζεται ότι η ονομασία Άγιος Παντελεήμων είναι δανεισμός από το ομώνυμο βόρειο παρεκκλήσι του γειτονικού ναού της Παναγούδας, στο οποίο μεταφέρθηκαν τα σκεύη του ναού όταν μετατράπηκε από τους Τούρκους σε τζαμί ανάμεσα στα 1568 - 1571 με την ονομασία Ισακινιέ Τζαμί (<Ισαάκ)

• ...

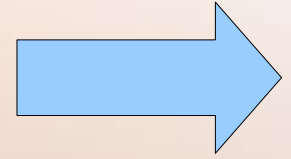
Ναός Σωτήρος Χριστού

- Η ίδρυσή της ανάγεται στα βυζαντινά χρόνια. Σε χρυσόβουλο του αυτοκράτορα Μανουήλ Α΄ Κομνηνού του έτους 1158 υπονοείται η ύπαρξη μιας μονής στην Πρίγκηπο και θεωρείται ότι πρόκειται για τη μονή του Σωτήρος Χριστού. Το καθολικό της μονής είναι κτισμένο σε θεμέλια αρχαιότερου ναού, που χρονολογείτο από τα χρόνια της βασιλείας του Θεοδοσίου Α΄. Την πρώτη γραπτή μαρτυρία της ύπαρξης της μονής έχουμε το 1563 από οθωμανικό κατάστιχο, ενώ το 1597 ανακαινίζεται από δυο μοναχούς. Οι ιδιοκτησίες της εκτείνονταν σε όλο το ομώνυμο βουνό και στις κατάφυτες με αμπέλια και αγρούς πλαγιές του ως τις περιοχές του Νιζαμιού και του Διάσκελου. Στα ανατολικά οι κτήσεις της συνόρευαν με τις ιδιοκτησίες του ναού ή μοναστηριού του Αγ. Νικολάου.

Ροτόντα

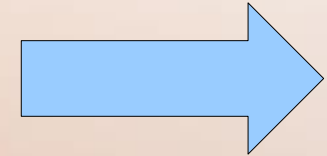

- Η Ροτόντα είναι κτίσμα το οποίο προοριζόταν για μαυσωλείο του Γαλέριου. Λόγω της μη χρήσης του αργότερα μετατράπηκε σε χριστιανικό ναό του Αγίου Γεωργίου και συμπεριληφθηκε στα Παλαιοχριστιανικά και Βυζαντινά μνημεία της Θεσσαλονίκης ως Μνημείο Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς της ΟΥΝΕΣΚΟ.[1] Πρόκειται για θολωτό στρογγυλό κτίσμα του 4ου αιώνα, όμοιο με το Πάνθεον στη Ρώμη. Κτίστηκε στα χρόνια του Καίσαρα Γαλέριου γύρω στο 304 μ.Χ. ενώ προοριζόταν ως ναός του Δία ή των Καβείρων, ή ως Μαυσωλείο του Γαλέριου. Ωστόσο, εξαιτίας του θανάτου του Γαλέριου το 311 μ.Χ., η Ροτόντα έμεινε κενή χωρίς χρήση.

• ...

Παλιά Πόλη - Κάστρα

• Η περιοχή της Άνω Πόλης Θεσσαλονίκης που διασώθηκε από την πυρκαγιά του 1917 βρίσκεται στο βορειότερο και ψηλότερο τμήμα της παλιάς πόλης. Αρχίζει ουσιαστικά από τη βόρεια πλευρά της οδού Αγίου Δημητρίου φτάνοντας βόρεια ως τα τείχη της Ακρόπολης και δυτικά και ανατολικά ως τα αντίστοιχα Βυζαντινά Τείχη, που σώζονται σχεδόν ολόκληρα στην περιοχή. Παρόλο ότι η περιοχή δεν ερευνήθηκε με αρχαιολογικές ανασκαφές, είναι σχεδόν βέβαιο ότι στην ελληνιστική, ρωμαϊκή και βυζαντινή εποχή δεν κατοικήθηκε, τουλάχιστον συστηματικά. Γειτονιές με κατοικίες δημιουργήθηκαν με την τουρκοκρατία, για να πυκνοκατοικηθεί η περιοχή στα τελευταία χρόνια του 19ου αιώνα, καθώς εκτιμήθηκαν οι κλιματολογικές συνθήκες που επικρατούν (μικροκλίμα) και η υπέροχη θέα που προσφέρει ο τόπος.

**Thank You
For Watching**

GO

**VOTE
NOW!**